



**ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY**

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu Anny Žákovej a členiek senátu JUDr. Violy Takáčovej a JUDr. Aleny Adamcovej, v právnej veci navrhovateľa **J. S.**, bytom B., O., proti odporkyni **S.P., Ú., U.**, o výšku invalidného dôchodku, na odvolanie odporkyne proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 29.marca 2007, č.k. 12Sd/347/2006-21, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline z 29. marca 2007, č.k. 12Sd/347/2006-21, **potvrďuje**.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd napadnutým rozsudkom zrušil rozhodnutie odporkyne zo 16. októbra 2006, číslo X., ktorým podľa § 73, §112 ods. 4 a 6 a § 82 ods. 2 zák. č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zsp“) znížila navrhovateľovi sumu jeho invalidného dôchodku od 22. novembra 2006 na 7.606,- Sk mesačne a odporkyni uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi na trovách konania 438,- Sk. Po preskúmaní rozhodnutia a postupu odporkyne dospel k záveru, že rozhodnutie nie je v súlade so zákonom. V odôvodnení svojho rozsudku uviedol, že z ustanovenia § 274 ods. 1,2 zsp nevyplýva, že po konštatovaní poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť nemožno pri zisťovaní výšky dôchodku postupovať porovnaním sumy invalidného dôchodku zisteného podľa zák. č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení (ďalej len „zák. č. 100/1988 Zb.“) s výškou invalidného dôchodku podľa zsp. Pri určovaní výšky invalidného dôchodku u navrhovateľa je preto odporkyňa povinná zachovať postup, aký si zvolila pri určovaní výšky dôchodku v pôvodnom rozhodnutí z 8. júla 2005.

Odporkyňa v odvolaní proti rozsudku súdu žiadala, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu zmenil a rozhodnutie odporkyne zo 16. októbra 2006 potvrdil ako vecne správne. Nesúhlasila s právnym názorom krajského súdu

vysloveným v rozsudku. Namietala, že pri určení sumy invalidného dôchodku (80%) nemohla byť zistená suma invalidného dôchodku 7.606 Sk mesačne porovnaná so sumou invalidného dôchodku vypočítaného podľa právnych predpisov účinných do 31. decembra 2003, pretože takéto porovnanie ustanovenie § 274 zsp umožňuje len pri vzniku nároku na invalidný dôchodok. Zmena percentuálnej miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť zo 45% na 80% počas trvania nároku na invalidný dôchodok a jeho výplatu je podľa tvrdenia odporkyne zmenou nároku na výplatu invalidného dôchodku podľa § 112 zsp a odôvodňuje opätovné určenie sumy invalidného dôchodku podľa § 73 zsp.

Navrhovateľ sa k odvolaniu odporkyne vyjadril tak, že nesúhlasí s obsahom odvolania a navrhol rozsudok krajského súdu potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok v rozsahu a z dôvodov uplatnených v odvolaní, odvolanie prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250ja ods. 3 OSP a dospel k záveru, že odvolaniu odporkyne nemožno priznať úspech.

Zo spisov odvolací súd zistil, že navrhovateľovi bol rozhodnutím odporkyne z 8. júla 2005 priznaný podľa § 70 ods. 1 zsp invalidný dôchodok od 8. júna 2005 v sume 7.824 Sk mesačne na základe poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o 45% v porovnaní so zdravou fyzickou osobou. Vzhľadom na zachovanie nárokov vo zvýhodnenej II. pracovnej kategórii mu bol podľa § 274 zsp priznaný invalidný dôchodok podľa predpisov účinných do 31. decembra 2003, t.j. § 29 a nasl. zák. č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení v znení neskorších predpisov.

S poukazom na preskúmanie trvania invalidity na základe kontrolnej lekárskej prehliadky určenej na jún 2006 po zistení, že navrhovateľ je invalidný a jeho miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť od 1. augusta 2006 v percentách je 80%, odporkyňa určila sumu invalidného dôchodku v súlade s § 73 ods. 2 a § 79 zsp. Na zamestnanie vykonávané v I. a v II. pracovnej kategórii v novom rozhodnutí zo 16. októbra 2006 už neprihliadla.

Podľa § 274 ods. 1, 2 zsp nároky vyplývajúce zo zaradenia zamestnaní do I. a II. pracovnej kategórie sa priznávajú do 31. decembra 2023.

Suma starobného dôchodku, pomerného starobného dôchodku a invalidného dôchodku, na ktorý vznikne nárok podľa odseku 1, nesmie byť nižšia ako suma určená podľa predpisov účinných do 31. decembra 2003, a to vrátane úpravy dôchodku a zvýšenia dôchodkov prislúchajúcich podľa osobitného predpisu (§ 274 ods. 2 prvá veta zsp).

Navrhovateľovi bol priznaný invalidný dôchodok prvým rozhodnutím odporkyne (z 8. júla 2005) v sume zohľadňujúcej výkon zamestnania vo zvýhodnenej pracovnej kategórii v súlade s ust. § 274 zsp ako invalidnému dôchodcovi podľa § 29 zák. č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení.

Zhodne s krajským súdom aj odvolací súd práve s ohľadom na znenie ust. § 274 ods. 1 zsp, podľa ktorého sa nároky vyplývajúce zo zaradenia zamestnaní do I. a II. pracovnej kategórie priznávajú do 31. decembra 2023, je názoru, že ust.

§ 274 ods. 2 je potrebné aplikovať nielen pri vzniku nároku na dôchodok, ale aj pri každom ďalšom rozhodovaní o ňom.

Keďže v rozsahu odporkyňou vymedzených odvolacích dôvodov nebolo zistené pochybenie pri aplikovaní relevantných zákonných ustanovení, Najvyšší súd Slovenskej republiky s poukazom na vyššie uvedené napadnutý rozsudok ako vecne správny podľa § 219 OSP v spojení s § 246c prvá veta OSP potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal, lebo úspešný navrhovateľ trovy odvolacieho konania nežiadal a odporkyňa na ich náhradu nemá právo.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 29. apríla 2008

**Anna Žáková v.r.
predsedníčka senátu**

Za správnosť vyhotovenia :
Dagmar Falbová